

BRUNOVINY

ZOO SLAVÍ 75. NAROZENINY

**STAŇTE SE SOUČÁSTÍ NOVÉHO
ČESKÉHO REKORDU!**

**ZOO UKÁŽE NOVÉHO
PLYŠOVÉHO MASKOTA**

ROZHOVOR S NOVÝM ŘEDITELEM ZOO

ZOOLOGICKÁ ZAHRADA DĚČÍN 75 LET (1949 – 2024)

Počátky zoologické zahrady v Děčíně se začaly psát na sklonku roku 1948, kdy podmokelský obchodník a zoolog Ludvík Grác podal na městský národní výbor návrh na její zřízení. Myšlenka na městskou zoo představitele místního národního výboru zaujala, a proto návrhu na zbudování městského vivária s botanickou zahradou vyhověli. Ludvíku Grácovi udělili souhlas k získávání a zatímnímu opatrování zvířectva, přislíbili a zajistili odběr odpadového masa zdarma z městských jatek a do začátku přispěli částkou ve výši 10.000 Kčs.

1. července 1949 tak byla zoo oficiálně založena. I přes původní návrh, že by zoo mohla vzniknout na místě zámecké zahrady v blízkosti starého koupaliště, vybralo se pro ni úžasné místo v překrásném prostředí lesoparku na Pastýřské stěně, kde v letech 1919 - 1925 provozovala podmokelská Pilzova divadelní společnost lesní divadlo, a kde v roce 1936 vystavěl Horský spolek pro České Švýcarsko mládežnickou ubytovnu. Pro zoo byla původně vyměřena plocha zhruba 8 ha, při vzniku ale byly využity jen 2 ha.

V prvních letech existence zoo bylo chováno přibližně 50 druhů zvířat. Nejpočetněji bylo zastoupeno ptactvo a drobní savci převážně z fauny Československa. Postupně se ale skladba chovaných zvířat rozšiřovala. Z nejvýznamnějších zvířat v počátcích historie zoo můžeme jmenovat například medvědy malajské, v té době jediné v naší republice, opice rhesus, paviány, medvědy hnědé, karpatské vlky, kteří se pravidelně rozmnožovali, thajvanského jelena siku z přímého importu, muflony, daňky, supy bělohlavého, bažanty, čápy, volavky a další.

NAROZENINY

...JEŠTĚ NEŽ VZNIKLA ZOOLOGICKÁ ZAHRADA MĚSTA DĚČINA

Pastýřská stěna není jediným místem v Děčíně, kde byla zoo. Možnost poznat místní i exotickou zvířenu měli lidé možnost už před válkou díky tzv. Wildparku Bodenbach Krochwitz, který provozovala rodina Fritsche. Obora stávala pod vrcholem Chmelník (konec dnešní ulice U Obory) a byla spolu s malou botanickou zahradou, vyhlášeným včelínem a kuželnou součástí lesního hostince Immenheim. Nešlo o zoologickou zahradu v pravém slova smyslu, spíše šlo o lákadlo, které mělo přilákat více zákazníků do hostince. K vidění tu bývali bílí jeleni, divočáci, pávi a dokonce i lvičata.

VZPOMÍNKA PAMĚTNÍKA:

Před válkou jsme chodili s rodiči za zvířátky do hájovny Immenheim na Popovickém vrchu. Chovala se tu zvěř žijící v okolních lesích. Místní hajný zde vybudoval výběhy a ustájení pro srnky, jeleny, divočáky, veverky, zajíce, kuny, ale i domácí zvířata jako jsou koně, kravky, ovce, kozy nebo králíky. Doma jsme měli vždy alespoň dvě andulky. Vzpomínám si, jak zde paní hajná podávala dětem mléko a domácí pečivo, rodičům pivo, víno i jídlo. Právě tady se zrodil můj zájem o vše živé...

Karel Malý

AK-Bodenbach-Restaurant-Immenheim-v-Josef-Fritsche-Rosengang
Bílí jeleni v chrochvicích_Děčín Podmokly restaurace Immenheim obora

Ředitelé zoo

1949 – 1966	Ludvík Grác
1966 – 1973	Ing. Jan Kočí
1973 – 1975	Jiří Třebenský
1975 – 1977	Jiří Niedl
1977 – 1992	Jiří Třebenský
1992 – 2007	Ing. Lubomír Moudrý
2007 – 2023	Kateřina Majerová
2024 - ...	Roman Řehák

Ludvík Grác
1. ředitel
1949 – 1966

Obchodník a milovník zvířat Ludvík Grác. Právě tento člověk stojí za vznikem děčínské zoo. Ačkoliv se původně vyučil knihkupcem, se svou ženou si po válce otevřel na nábřeží v Podmoklech obchod s chovatelskými a sportovními potřebami. Prodával zde andulky, papoušky, morčata, štěňata, kočata i krmení pro zvířata. Do ředitelského křesla zoo usedl 1. července 1949. Stálo v přízemí správní budovy hned naproti vchodu k teráriím. V jeho kanceláři bylo vždy živo. Vedle několika klecí s naším i exotickým ptactvem tu pobíhali domácí psi a kočky. Pamětníci si jej pamatují jako velmi aktivního člověka. S jeho prací v zoo mu velmi pomáhala také jeho manželka. Měl svá oblíbená zvířata. Fotografie níže zachycuje prvního ředitele s mladým lvem jménem Pluto. Vzniklo mezi nimi zvláštní pouto, pan Grác k němu běžně chodil do klece. Zvíře mu nikdy neublížilo.

Ing. Jan Kočí
2. ředitel
1966 – 1973

Ing. Jan Kočí začíná svou práci v zoo po boku své první manželky, která pocházela z Ruska. Po rozvodu s ní pak ve vedení zoo pokračuju s druhou ženou, která měla biologické vzdělání a velmi jej proto podporovala. Ve snaze pořídit něco nového zrušil zaběhnutá akvária a terária a jedinou zateplenou expozici věnoval chovu šimpanzů. V době jeho ředitelování fungoval při zoo jezdecký kroužek, ale provozování jízďárny se po čase projevilo jako velmi nákladné. Zoo se podařilo získat samici pumy a rozšířil se i chov lvů. Významná změna v té době nastala v krmení drobných šelem, dravých ptáků a sov. Krájené hovězí maso bylo nahrazeno jednoduchými kuřaty z drůbežárny. Nastalo pronikavé zlepšení stavu zvěře, po „hovězí dietě“ vždy zvířata brzy uhynula. Chovali se sumatráňští tygři, černí i skvrnití levharti, kočkodani Brazzovi, labutě černokrké,... Významné bylo narození mangabeje kouřového, tato samička musela být tři dny po porodu od matky odebrána a vyživována uměle. Plodní byli také medvědi hnědí, v zoo byli v tu dobu již šestnáctým rokem a narodilo se jim celkem devětatřicet mláďat. Sedmdesátá léta byla významná především začátkem chovu kamzíka horského, který se stal na čas také erbovním zvířetem. V té době byla děčínská zoo jedinou v republice, kde byl k vidění. Úspěšně se odchovávala i antilopa přimorožec. Ve výroční zprávě z roku 1970 informuje Ing. Jan Kočí o tom, že zoo nebyly přiděleny žádné investice, většinu staveb a zvelebovacích prací si prováděli zaměstnanci sami, menší část je zajišťována brigádnicky akcí „Z“. Ve své práci se snažil především o cílevědomou změnu skladby zvěře, při zachování zhruba stejného počtu. Upravuje se řada výběhů a klecí a postupně se ruší nevyhovující ubikace, které nahrazují nové.

Jiří Třebenský
prozatímní ředitel
1973 – 1975 a 1977 – 1992

Po odvolání Jiřího Kočí z funkce (údajně kvůli problémům v účetnictví) zasedl na ředitelské křeslo prozatímně Jiří Třebenský. Přestože šlo o dočasný záskok, vydržel ve funkci dva roky, kdy pak byl ředitelem oficiálně jmenován Jiří Niedl. V roce 1977 se však Třebenský stává ředitelem znovu. Dostává to jako stranický úkol a zoo vede až do roku 1992. Z ekonomických výkazů, které Jiří Třebenský každoročně psal, jsme se dočetli, že v zahradě neustále panoval čilý ruch. Ať už šlo o práci kolem zvířat, exporty a importy, tak o úpravy stávajících expozic a generální opravu správní budovy. Zahrada se dočkala nového oplocení v akci „Z“. Ředitel se snaží také o lepší propagaci zoo, investuje se do nejrůznějších propagačních předmětů, nakupují se fotoaparáty, promítačky a stalo se tradicí, že vždy na 1. máje do ulic města vyjíždějí zaměstnanci zoo na alegorických vozech se zvířaty. Rozjiždí se také kulturně-výchovná činnost. Při zoo v tu dobu funguje Stanice mladých přírodovědců.

V prvních letech existence chovala zoo medvědy ušaté (himálajské) a dokonce i medvěda ledního. Pocházel z cirkusu a byl velmi starý. Zoo jej po několika letech prodala do plzeňské zoo.

Více o historii zoo najdete
na webových stránkách
zoo: www.zoodecin.cz

Jiří Niedl

4. ředitel
1975 – 1977

Jiří Niedl, syn úspěšného teraristy Niedla staršího z Chlumu u Třeboně, přebírá zoo ve značně zmateném stavu. Má smělé plány na vybudování exotária s rybami, plazy a drobnými savci. Nic z těchto plánů se však neuskutečnilo, naopak prý docházelo ke zbytečným ztrátám. Déle než rok zde žil například velmi vzácný velemlok japonský. V létě byl umístěn v nekrytém rybníčku. Hrozilo nebezpečí, že buď uteče, nebo jej někdo ukradne. A skutečně jednoho dne mlouk v rybníčku nebyl. Zvíře vylezlo ven a putovalo lesem dolů k viaduktu u mototechny. Tam jej našly děti a ve špatném stavu přinesly do zoo. Toto dobrodružství nakonec nepřežil. Podobně to dopadlo s krásným párem kakadu moluckých, s krajtami mřížkovanými a stromovými, jakož i s mladými krokodýly Moreletti. Návštěvníci měli možnost v zoo vidět například krásné jaguáry z olomoucké zoo, ale zůstali jen expozičními zvířaty, neboť se jednalo o sourozenecký pár a mláďata nikdy neměli. Zoo obohacují zebry Hartmannové, kočkodani Brazzovi, giboni černí a gibon lar. Také tu získal nový domov pár mangabejů černých. Za ředitelování Jiřího Niedla přišly vlně všechny záznamy o zvířatech, které dlouhá léta vedl Dr. Vladimír Štill. Odchod Jiřího Niedla údajně nebyl příliš slavný. Stejně jako v případě Jana Kočího, byl i on odvolán. Za jeho odchodem prý stály problémy s transakcemi zvířat ale i mnohé další.

Ing. Lubomír Moudrý

ředitel moderní zahrady
1992 – 2007

V roce 1992 se ředitelem stává Ing. Lubomír Moudrý a zoo pozvolna mění svou tvář v souladu s moderními trendy. K atraktivním obyvatelům zoo patřil tou dobou například ocelot velký, kolekce překrásně zbarvených papoušků lori, lamy guanako a lamy krotké, satyr Temminckův. Nesmíme zapomenout na medvědy grizzly, kteří zde odchovali i svá mláďata. Děti uvítaly s nadšením nové poniky shetlandské, zoo propaguje ve městě chovatelé na procházkách se samci lam krotkých - bílým Ronem a černým Montym. Oblíbenou podívanou se stávají ukázky sokolnického výcviku dravců, sov a krkavců. Rozbíhají se také tzv. adopce zvířat a také setkání s adoptivními rodiči jako výraz poděkování za jejich ochotu pomáhat tímto způsobem děčínské zoo. Rok 1994 vítá Zoo Děčín se zbrusu novým logem, stylizovaným medvídkem, jehož autorem je akademický malíř Michal Wein. Tvář mění i informační systém zoo. Postupně přetváření popisných informačních tabulí v zoo v hravé piktogramy je také dilem „dvorního“ grafika. V roce 1995 získává zoo horské akrobaty - kamzíky běláky, klokany parma. Chovají se také psouni prériví (první v České republice), čája chocholatá, vzácní makakové tmaví z ostrova Sulawesi nebo „potápěči“ hoholové severní. Staví se lesní amfiteátr, dětský prolézací hrad a hlavně medvědi grizzly se dočkali nového velkého výběhu.

Následující rok se návštěvníkům zoo poprvé představuje bleskurychlá šelmička norek evropský, pár prazvláštních prasátek babirus celebeských a stromový dikobraz urson kanadský. Rok 1997 obohatil kolekci děčínské zvěřiny zejména o vzácného nejmenšího žijícího tura na světě - anoa horského a dětem pro radost byla přivezena do kontaktní dětské zoo pro změnu nejmenší ovečka na světě - ovce ouessantská. Nejvýznamnější událostí roku se stalo 31. srpna otevření nového výběhu pro náš pár medvědů grizzly - Siegfrieda a Helgu. Ten den navštívilo Zoo Děčín přes 2000 návštěvníků. Koncem roku se narodila také první malá babirusa v Čechách, další prvenství v odchovech přibýlo v roce 1999, kdy se narodilo první mládě anoa horského. V roce 2000 mládě kamzíka běláka a v roce 2001 mládě u kančilů menších. V témže roce byl také otevřen pavilon "Ptačí dům" s volně poletujícími vzácnými opeřenci (například s majnou Rothschildovou) a rozsáhlá Expozice fauny Českosaského Švýcarska, která seznamuje návštěvníky s původní faunou, ale i architekturou našeho regionu. Z nejvzácnějších obyvatel děčínské zoo v posledních letech můžeme uvést půvabnou lamu vikuňu s nejjemnější srstí na světě, otužilé jelinky kabary pižmové a velice vzácné filipínské jelinky sambary skvrnité. Přímou ve městě otevřela Zoo Děčín v roce 1998 svou pobočku Sulawesi, která sloužila i jako informační centrum. Návštěvníci zde mohli vidět expozici plazů a tzv. Noční zoo. Rozjíždí se také projekt Zooškola, která do dnešního dne do zoo nalákala spousty dětí z mateřských, základních i středních škol, ale také klientů ústavů sociální péče.

Kateřina Majerová

První žena ve vedení děčínské zoo
2007 - 2023

Kateřina Majerová je první ženou ve vedení děčínské zoo. Osud ji do Zoo Děčín zavál už roku 1997. Po studiu na obchodní akademii v Děčíně, obor podniková ekonomika, se přihlásila do výběrového řízení na asistentku ředitele děčínské zoo a vyšlo to. Nastupovala tehdy jako asistentka, později byla zástupkyní ředitele. Jejím cílem bylo pokračovat v nastartované rekonstrukci. Během jejího působení došlo k vylepšení venkovní části pavilonu opic (síťované šapito pro zcela nový druh - chápany středoamerické mexické), v zoo vyrostl také komplex 3 expozic souhrnně zvaných jako Expozice zvířat z chladných krajů pro rosomáky, kozorožce dagestánské a výry virginské. Zrealizovala se také stavba zcela nového pavilonu kočkovitých šelem, kde se zabydleli karakalové. Proběhla řada importů zcela nových druhů zvířat (vlk hřivnatý, kozorožec kavkazský, medvěd malajský, pásovec štětinatý, mirikina bolivijská, levhart mandžuský,...) a zlepšil se návštěvnícký servis a informovanost. Podařilo se spustit nové webové stránky zoo, vytvořit zcela nové pro Expozici Rajské ostrovy a spustit e-shop zoo.

ROZHOVOR

Roman Řehák
současný ředitel

Roman Řehák patří k děčínské zoologické zahradě již 34 let. Do zoo nastoupil v roce 1990 hned po škole a tolik let zkušenosti vyústilo v roce 2024 v to, že byl po odchodu Kateřiny Majerové jmenován ředitelem zoo. Je mu 52 let.

Můj život se zvířaty začal v podstatě už v útlém dětství. Jako dítě jsem chytal žáby a čolky a choval jsem je ve sklenicích od okurek.

Narodil jsem se v Roudnici nad Labem, své mládí jsem prožil v malé vesničce Poplze u Libochovic. Vyrůstal jsem v zemědělské rodině obklopen přírodou, zvířaty a dvěma sourozenci. A tady vše začalo. V první třídě základní školy jsem dostal k vánocům kachny pižmové. Díky podpoře rodičů se chov u nás doma rozrůstal o nové jedince, hlavně ty z ptačí říše (krůty, kachny, hrdličky, slepice, holuby, atd...). Po ukončení základní školy jsem začal studovat Střední zemědělskou školu v Děčíně – obor chovatel. Ještě do dneška si pamatuju, jak jsem si v neděli před odjezdem na internát zabalil do krabice poštovního holuba a toho jsem pak v Děčíně vypustil. Po týdnu, kdy jsem přijel domů, vedly moje první kroky do holubníku - zkontrolovat jestli se holub vrátil domů. Vrátil se! Mezi tím jsem ještě začal s chovem exotického ptactva. Po ukončení školy táta našel, že několik kilometrů od mého bydliště shání zootechnika. Odvezl mě na statek na pohovor. Po prohlídce JZD jsme odjeli domů. Ještě v autě jsem mu řekl, ať se na mě nezlobí, ale že tohle není práce pro mě. Nezlobil se.

Takže další cesta vedla už do zoo?

Po maturitě hned v červenci do děčínské zoo nastoupila spolužačka ze školy a ta mi v srpnu volala, že se zde uvolnilo ještě jedno místo chovatele. Vůbec jsem neváhal a hned nastoupil. Nejprve jsem absolvoval takzvané "kolečko". Postupně jsem prošel každým chovatelským úsekem. Ptačí říše je jednoznačně mojí krevní skupinou, a proto jsem převzal ptačí rajon. Zoo tehdy chovala několik málo papoušků z čeledi loriů. Dva druhy se nám dařilo i odchovávat. Po nějakém čase odešel zoolog pracovat jako veterinární technik k soukromému veterináři a bývalý ředitel p. Třebenský mi nabídl jeho místo. V tu dobu mi bylo něco kolem 20 let. Trochu s obavami na můj věk jsem pozici zoologa přijal. Při prvním setkání českých a slovenských zoologických zahrad jsem opravdu zjistil, že jsem kuřecí zoolog. Po několika letech odešel p. Třebenský do důchodu a nový ředitel Ing. Lubomír Moudrý mě pak při reorganizaci jmenoval vrchním chovatelem. Roky plynuly a v roce 2007 se opět změnilo vedení. Vrátil jsem se na pozici zoologa, nově jsem se stal zástupcem ředitele a později také vedoucím údržby. To vše proběhlo od roku 1990 do roku 2024.

Měl jste tedy už v dětství jasno o tom, že chcete pracovat se zvířaty?

V první třídě jsem nepřemýšlel o tom, že budu kosmonaut nebo popelář, chtěl jsem pracovat v zoologické zahradě. Sen se mi splnil a za to jsem velmi rád.

Zasednout do ředitelského křesla chtělo odvahy. Co vás vedlo k rozhodnutí do toho jít?

Je pravda, že jsem se svým rozhodnutím váhal. Pozice ředitele již není jen práce okolo zvířat. V rozhodnutí mi pomohla podpora ze strany mých kolegů. Mám pod sebou perfektní tým, který mi svou prací tu mou usnadňuje. Za to bych jim chtěl poděkovat.

S bratrem Václavem - v náručí mají zdrobnělé velsumky.

Máte za sebou 7 měsíců ve funkci. Jaké byly? Co se podařilo, co nepodařilo, z čeho máte radost?

První měsíce byly hodně těžké, začnete dělat práci, kterou jste nikdy nedělali a pořádně nevíte, jak dál. Probdělé noci v tu dobu byly na denním pořádku. Ostatní kolegové - ředitelé zoo (všichni mimochodem bývalí zoologové) mi říkali, že to bude OK a že to se během jednoho až dvou let srovná... :)

“Kdykoli budeš potřebovat, tak ti pomůžeme.”

Mám radost hlavně z toho, že kolegové v práci postupně přicházejí s novými nápady a podněty, co kde v zoo vylepšit. Ať už je to přímo u zvířat, při údržbě zoo nebo i co se týká akcí pro veřejnost.

Jak si představujete vývoj zoo do budoucna?

Postupně bych chtěl znovu kompletně zrekonstruovat Expozici Českosaského Švýcarska, kde chováme zástupce naší nejbližší fauny, která běžně žije v lesích kolem nás. Návštěvníci tam mají možnost poznat zvířata jako jsou rysi ostrovidi, jezevci, vlci eurasijské, mufloni, nejrůznější druhy sov a dravců, ale třeba také vydry nebo norky. Tam je znát zub času. Komplex expozic se budoval v roce 2001, takže víc než před dvaceti lety, a je nutné do něj znovu investovat. Mám rád Zoo Hluboká nad Vltavou, která má nádherně zpracovanou expozici evropských druhů zvířat. Takže tam pokukuji po inspiraci.

Dále bych chtěl udělat nově koutek s kontaktními zvířaty. Názory na tyto výběhy se různí, ale myslím, že i toto do zoo nicméně patří. Je tady ještě mnoho starých expozic, které je potřeba kompletně zmodernizovat. Na to by mi prostor v tomto rozhovoru nestačil, pokud bych měl všechno vypsát. Nápady mám v hlavě a budeme je s kolegy postupně realizovat. Velkým cílem je také větší zapojení do reintrodukčních programů a dalších ochranných aktivit.

Co nového by návštěvníci v zoo rozhodně neměli minout?

Rozhodně doporučuji vloni nově zrekonstruovanou expozice po mývalech, kde se nyní nacházejí lišky polární. Kvůli tomuto druhu zvířat se vyplatí přijít do zoo v různých ročních obdobích. V zimě vám ukáží huňaté bílé kožichy, v létě se promění v šedé nenápadné krásky. Další novinkou je pár karakalů ve zcela nové moderní expozici, která přiléhá k výběhu medvěda kamčatského. Do konce roku bychom chtěli ještě doplnit expozici bažantů a vodních ptáků.

Máme nově vybavené bistro. Zde návštěvníkům nabízíme jak hotová jídla i s polévkou, tak klasické produkty rychlého občerstvení, výbornou zmrzlinu, ledovou tříšť, mnoho druhů nápojů a třeba i ochucené červy. U hlavní budovy je sladké občerstvení, kde je ke koupí několik druhů káv a sladké vafle. Příští rok chystáme v rámci ekologie vybavit občerstvení vratnými kelímky jak na chlazené, tak na teplé nápoje. Rozjeli jsme nové akce. Obrovský úspěch měla například prohlídka pro dospělé 18+, kde jsme přichozím povídali o sexuálním chování zvířat. Do konce roku nás toho čeká ještě spousta, sledujte naše webové stránky a sociální sítě pro nejaktuálnější informace.

Jako ředitel se musíte věnovat více úředničeni. Jaká je spolupráce se zřizovatelem - Městem Děčín?

Nástup do funkce odstartoval nelehkým úkolem zvládnout situaci spojenou s uzavřením jediné příjezdové cesty k zoo z důvodu rekonstrukce inženýrských sítí v ulici Žižkova. Uzavírka trvala 3,5 měsíce. Měl jsem velké obavy, aby nedošlo k obrovskému propadu návštěvnosti. Společně s Městem Děčín jsme ve velmi krátkém čase zrealizovali zábavnou pěší stezku (více v článku na str. 10). Za to bych chtěl magistrátu města poděkovat. S čímkoli se na něj obrátím, vždy se snaží vyjít vstříc. Finančně nám třeba teď na podzim pomůže s druhou etapou oprav cest v Expozici Českosaské Švýcarsko.

Chováte zvířata i doma?

Protože bydlím v malé vesničce před Českou Kamenicí, kde jsem si koupil před 30 lety domek a u něho je velký pozemek, mám takovou malou zoo i doma... :) Mám 17 voliér s papoušky, převážně s kakadu a arami. V zadní části zahrady u lesa chovám husy cholmogorské, slepice minoriky, indické běžce, perličky, krůty a kachny pižmové. Tady je to pro mě relax a odpočinek. Naštěstí mám tolerantní sousedy, kterým moc nevadí hlasové projevy mých opeřenců... :) Dokonce říkají, že si snad už nedokáží přestavit, že by tady něco nekdákalo. Občas si sednu na zahradu pod obrovský ořech a kochám se. Mám ještě jednoho konička, a tím je rybařina. Ta se ale špatně slučuje s večerním zavíráním drůbeže. Tak bych chtěl závěrem poděkovat přítelkyni, že můžu trávit večery u vody a ona se postará o zvířata.

Děkujeme za rozhovor!

BRUNOVINY

str. 8

OSLAVTE NAROZENINY ZOO S NÁMI A STAŇTE SE SOUČÁSTÍ NOVÉHO ČESKÉHO REKORDU!

Děčínská zoologická zahrada chystá oslavu 75. narozenin zoo a pokus o nový český rekord. V srpnu se v zoo sejde co nejvíce lidí v tričku s medvědem.

MEDVĚDÍ REKORD - TERMÍN AKCE 31. SRPNA 2024

Děčínská zoologická zahrada letos oslaví 75. narozeniny a na měsíc srpen chystá velkolepou oslavu! A o obyčejnou narozeninovou oslavu rozhodně nepůjde! Zoo se pokusí vytvořit nový český rekord! „Inspiraci k rekordu a hlavní hvězdou oslav bude medvěd kamčatský Bruno.

K narozeninám si nadělíme jeho dvojníka v podobě velkého plyšového maskota.

A ve spolupráci s Agenturou Dobrý den z Pelhřimova, která eviduje české rekordy a kuriozity, se pokusíme vytvořit nový český rekord. Rádi bychom v sobotu 31. srpna vyzvali všechny naše příznivce a milovníky medvěda Bruna, aby k nám přišli v jakémkoliv tričku s medvědem,“ prozradila mluvčí zoo Alena Houšková.

Je přítom jedno, jestli bude medvěd na triku jako fotografie, obrázek, nášivka nebo nažehlovačka, i to, jestli si ho koupí v obchodě nebo sami nakreslí. Za triko se bude počítat jakýkoliv svršek, tedy i mikina, svetr, vesta, bunda nebo dětské bodýčko.

Součástí akce bude bohatý program, při kterém zoo představí maskota, nebude chybět hudba, soutěže, nafukovací basketbalové hřiště, stanoviště se zvířaty nebo medvědí dílničky.

Pro všechny, kdo na akci přijdou v triku s medvědem, bude platit speciální vstupné.

„Dospěláci jej budou mít za symbolických 75 korun, slavíme přeci 75. narozeniny. Děti, studenti a senioři pak za pouhou padesátikorunu,“ doplnila mluvčí.

Bližší informace bude zoo průběžně doplňovat na svých webových stránkách www.zoodecin.cz.

REKORD

Jak dopadl rekord se můžete na začátku září podívat zde:

AKCI MEDVĚDÍ REKORD FINANČNĚ PODPOŘILI:

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Chart Ferox, a.s. a Ústecká komunitní nadace

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

LENGAU s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Nadační fond Severočeská voda

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

DS Smith Packaging Czech Republic, s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Ústecký kraj

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

CHEMOTEX Děčín a.s.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

MĚSTO RUMBURK

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Stavební DEK a.s.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Cullinan s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

DeCe COMPUTERS s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

INTERPAP Office, s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Technické služby Děčín a.s.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

PARS Děčín spol. s r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Děčínský stavební podnik s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

David VILHÁM

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Štěpán Záruba, designer

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Dům tisku s.r.o., Ústí nad Labem

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Veterina MVDr. Čačková s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

INSTAPLAST - Jindřich MIKL

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

Hostel Děčín s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

IZOLACE BERAN s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

OPTIKA - ŠIMŮNKOVÁ Ústí nad Labem, s.r.o.

Děkujeme za podporu akce Medvědí rekord

MĚSTO JILOVÉ

NOVINKY V ZOO

LAMY U "KADERŇÍKA"

Jednou za dva roky projdou lamy alpaky kadeřnickým salónem. Ten čas nastal právě letos. „Alpaky jsou plemeno vyšlechtěné speciálně na vlnu. Nestříhají se ale vsedě jako ovce, protože nedrží a kopou kolem sebe. Vyzvužují se v leže za natažené končetiny na lana. Vypadá to sice poněkud drasticky, ale je to tak mnohem bezpečnější, jak pro stříhače a jeho pomocníky, tak pro lamy samotné. Je tak menší pravděpodobnost, že by je stříhač zranil strojkem,“ popsal zoolog Petr Haberland. Vlna z alpák má výborné vlastnosti. Uvnitř každého vlákna jsou mikroskopické vzduchové kapsy, což dává tomuto materiálu vysokou izolační schopnost a výjimečnou lehkost. Vlna je navíc hypoalergenní, a protože neobsahuje lanolin, není ani mastná. „Úprava jedné lamy zabrala stříhači přibližně 25 minut. Z jedné lamy vážící až 65 kilogramů lze získat cca 4 kg rouna. Kvalitní prvotřídní vlny je z tohoto množství ale maximálně jeden kilogram,“ doplnil zoolog. Za nejkvalitnější se považuje tzv. baby vlna – tedy vlna z první stříže.

Za 12 měsíců naroste jejich srst o 12 až 15 centimetrů.

Video ze stříhání:

AUTOBUSEM ZDARMA DO ZOO

Víte o tom, že se do zoo dostanete od 15. června 2024 pohodlněji a ZDARMA? Minibusem! Linka 216 je během prázdninových měsíců v provozu každý den, v září pak o víkendech a svátcích. Na trase přibyla zastávka u Expozice Rájské ostrovy, u autobusového nádraží a u obchodního domu Tesco. To proto, aby návštěvníci města mohli svá auta nechat na parkovištích bez poplatku a do zoologické zahrady pohodlně dojet minibusem. Jízdní řád bezplatné linky do zoologické zahrady najdou zájemci na webových stránkách dopravního podniku města Děčína. První spoj odjíždí po 8:30 od autobusového nádraží a poslední pak návštěvníky od zoologické zahrady odveze v 18:30. Minibus má kapacitu 15 sedících a 27 stojících cestujících.

RODIČI NA STARÁ KOLENA

Další neuvěřitelný odchov si na jaře letošního roku na své konto připsala děčínská zoologická zahrada. Po čtyřech letech se opět raduje z mláďete u čápů černých. „Samotný odchov není zas až tak velkou raritou, výjimečnost tohoto odchovu ale spočívá v tom, že mládě přivedl na svět pár, u kterého už nikdo v žádný nedoufal. Samec má úctyhodných 29 let a velmi letitá je i samice. Její přesný věk neznáme, protože byla v roce 1999 přijata do olomoucké zoo jako hendikepované zvíře z volné přírody, odkud o tři roky později odešla k nám,“ vysvětlil zoolog Petr Haberland. Ve volné přírodě se čápi černí přitom dožívají 15, výjimečně 20 let! Že se čápi stanou rodiči „na takhle stará kolena“, už v zoo nikdo nečekal. Už v roce 2020, kdy odchovali jedno mládě, považovala zoo odchov za malý zázrak! Na vejcích sedí čápi zhruba 33 dní, samec zůstává se samicí po celou dobu hnízdění, na vejcích sedí střídavě oba rodiče a oba také krmí mláďata. Oba rodiče si hnízdo s mláďetem pečlivě stráží. Veterinární kontrola odhalila, že je to samička.

NOVÁ PĚŠÍ TRASA K ZOO: ZOOSTEZKA

Z důvodu nízké kapacity parkoviště vznikla letos nově značená turistická cesta k zoologické zahradě. Dostala název Zoostezka. Nejenomže se jedná o hezkou procházku lesem, ale také vás zde čeká sedm zábavných úkolů ze světa zvířat. Můžete si například dát závod s vlkem, poměřit se s medvědem nebo pomoci kapybaře najít cestu k vodě. Kudy se na Zoostezku vydat? Trasa začíná u viaduktu na Labském nábřeží (ulice Čsl. mládeže) a vede do kopce přes Jahnovu vyhlídku, až do zoologické zahrady. Kopce se nelekejte, Zoo stezka je dlouhá pouze půl kilometru a s úkoly vám to uteče raz dva. Součástí Zoo stezky je i fotopoint se slavným makakem chocholatým a dřevěné sochy medvěda a želvy. Tak neváhejte a vyražte! Zoo stezka není bohužel vhodná pro kočárky. Při příjezdu do Děčína lze využít záchytné parkoviště v ulici Práce (hned vedle vstupu na Zoostezku) nebo o kousek vzdálenější parkoviště u obchodního centra Tesco.

NOVINKY V ZOO

JAKÁ MLÁĎATA JSOU LETOS K VIDĚNÍ V ZOO?

Od začátku letošního roku se v zoo narodilo již více než 45 mláďat. Dvěma přírůstky odstartovaly letošní babyboom veverky Prévostovy (a během roku přidaly další tři) a hned po nich pak přibýlo mládě i u makaků chocholatých. Nechybí tradičně ani několik mláďat u klokanů rudokrých. Spoustu úspěšných odchovů máme na rajonu ptactva - v Ptačím domě, na rybníčku nebo u sov. K vidění byla ptáčata výrů velkých, puštíků a sýčků obecných, vzácných banánovců nebo čaj obojkových, kvakošů nočních a jeřábů panenských a dalších... Radost přineslo mládě u oslů domácích, ale i u sambarů skvrnitých, koz šrouborohých, kozorožců kavkazských, lvičků zlatohlavých, ovci kamerunských nebo muflonů.

NOVÝ SUVENÝR: ZOOLAR

Pamětní bankovky! V nabídce máme dva motivy: medvěd a kapybara. Nákupem přispějete na chov ohrožených druhů. K zakoupení jsou také oblíbené pamětní mince s mnoha motivy.

NOVÝ DRUH V ZOO: KARAKAL

Medvěd Bruno má nové sousedy! Zcela nová expozice pro kočkovité šelmy, kterou zoo dostavěla v loňském roce, obsadili karakalové. Svými černými střapci na uších se karakal podobá rysovi, a proto se mu také říká „pouštní rys“. Ve skutečnosti je však blíže příbuzný servalovi. „Samce karakala jsme dovezli ze Zoo Jihlava, samička pak pochází ze soukromého chovu,“ uvedl zoolog děčinské zoo Petr Haberland. Karakal je neobyčejně mrštný a silný, obratně se pohybuje mezi příkrými balvany a dobře skáče a šplhá. Ve volné přírodě je schopen ulovit antilopy až 2x větší, než je on sám, těžko polapitelné damany, nebo ptáky až 3 m výškem. „Tento druh jsme už letos zařadili i do seznamu zvířat, u kterých si návštěvníci mohou užít komentované krmění, a rozhodnutí bylo dobrou volbou. Výskoky pro potravu zavěšenou na pružném laně jsou velmi zajímavou podívanou,“ doplnil Haberland. Jméno karakal je odvozeno od tureckého slova „karakulak“, což znamená „černé ucho“. Karakal je samotářská šelma bránící si svoje teritorium. Loví většinou v noci, ale ani denní aktivita není výjimečná. V prostředí otevřené suché krajiny je karakal dokonale maskován svou srstí. Proto i zoo volila výsadbu v expozici a kolem ní tak, aby korespondovala co nejvíce s jeho domovinou. Životu v místech, kde je voda vzácností, je výborně přizpůsoben a velice účinně hospodaří s tekutinami obsaženými v potravě.

KOMENTOVANÉ KRMENÍ ZVÍŘAT 2024

KVĚTEN, ČERVEN a ZÁŘÍ:
POUZE O VÍKENEDECH A SVÁTCÍCH
ČERVENEC a SRPEN:
DENNĚ

10.30 h
chápani středoam.: PO, ST, PÁ, NE
makakové chocholati: ÚT, ČT, SO
12.30 h
mravenečníci velcí
13.00 h
karakalové: PO, ST, SO
lišky polární: ÚT, ČT, NE
14.00 h
klokan rudokrý
15.00 h
medvěd kamčatský
16.00 h
kapybary vodní

Sledujte nás na sociálních sítích:

Zoologická zahrada Děčín - Pastýřská stěna, příspěvková organizace
Žižkova 1286/15, Děčín IV, 405 02
tel: +420 412 531 164, e-mail: info@zoodecin.cz, web: www.zoodecin.cz